

Arrest

nr. 304 417 van 8 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 GANSHOREN

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2024 tot niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek om internationale bescherming.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat Z. CHIHAOUI, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en te zijn geboren op (...) mei 1988.

1.2. Verzoeker dient op 5 januari 2024 een verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 30 januari 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nummer 302.207 van 26 februari 2024 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing.

1.3. Verzoeker dient op 14 maart 2024 een volgend verzoek om internationale bescherming in.

1.4. De commissaris-generaal neemt op 25 maart 2024 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U zou over de Sri Lankaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Vasavilan. Sinds 2017 zou u als burger op de luchtmachtbasis te Pallali werken. In 2019 werd u vast benoemd. U had enkel onderhoudstaken. U werd aangeworven als bagagebehandelaar, maar bij gebrek aan werk, deed u bijv. het onderhoud van de tuin. Korporaal P. werkte met u samen. Hij werd onderzocht en probeerde u van medeplichtigheid te beschuldigen. Na onderzoek bleek u onschuldig, maar de korporaal werd veroordeeld. Hierna zou men u op uw werk niet zo aangenaam meer hebben behandeld. In 2023 benaderde een leidinggevende sergeant, H., u met de vraag om bij de luchtmacht te komen. U wenste hier niet op in te gaan, wat tot dreigementen geleid zou hebben. Deze sergeant zou u zelfs hebben willen omverrijden. Uit vrees voor uw leven zou u Sri Lanka in juli 2023 verlaten hebben. Na een kort verblijf in enkele Afrikaanse landen, bood u zich op 05 januari 2024 op de luchthaven van Zaventem aan de grens aan voor een **eerste verzoek** om internationale bescherming. Op uw gsm werd een kopie van één pagina teruggevonden van uw paspoort. Het valse Indiaas paspoort waarmee u reisde zou u vernietigd hebben. Ter ondersteuning legde u volgende documenten in kopie neer: uw identiteitskaart; een contract met de airforce; uw geboorteakte; de overlijdensakte van uw vader; bankafschriften; medische documenten van uw moeder; schooldocumenten; een brief van de landbouwersorganisatie; een brief van de Justice of Peace; een foto van uw motor; en het inschrijvingsbewijs van uw motor. Op 30 januari 2024 betekende het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) u een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaringen over uw problemen met uw werkgever noch aan uw gedwongen rekrutering als militair bij de luchtmacht. Voorts maakte u niet aannemelijk dat u Sri Lanka op illegale wijze heeft verlaten; maakte u geen gewag van al dan niet (on)rechtstreekse banden met de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam); en noopte de veiligheidssituatie in Sri Lanka niet tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

U tekende op 9 februari 2024 beroep aan tegen de beslissing van het CGVS bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV; de Raad), waarin u vasthield aan uw verklaringen inzake uw problemen met uw werkgever en de gedwongen rekrutering. Nog verwijst/citeert u in uw beroep naar/uit objectieve landeninformatie over de (veiligheids)situatie in Sri Lanka, meer bepaald de landenpagina op de webstek van Amnesty International (ook: Amnesty; AI) en een overzicht van de gebeurtenissen in Sri Lanka in 2022 van Human Rights Watch (HRW) en verwees u hierbij naar uw Tamil-etnie. In haar arrest van 26 februari 2024 (arrestnummer 302 207) bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS, waarbij de motivering van het CGVS inzake uw ongeloofwaardig geachte vluchtrelaas volledig werd overgenomen. Betreffende uw verwijzing naar de landeninformatie van Amnesty en HRW over de (veiligheids)situatie in Sri Lanka merkte de Raad op dat een loutere verwijzing naar algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd; dat u uw vrees voor vervolging in concreto moet aantonen; en dat u daartoe in gebreke blijft. Nog merkte de Raad op dat uit de door u voorgelegde landeninformatie niet blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming, noch dat een terugkeer naar Sri Lanka voor u niet mogelijk zou zijn. U ging niet in cassatieberoep.

U keerde niet terug naar Sri Lanka. U verliet België evenmin. Op 14 maart 2024 diende u een **tweede verzoek** om internationale bescherming in. In uw huidige, tweede verzoek houdt u vast aan uw problemen zoals u in uw eerste verzoek uiteen zette en stelt u dat deze nog altijd actueel zijn. U verklaart dat op 12 maart 2024 uw probleem bekend en bevestigd werd bij het parlement. Nog staat u nog dagelijks in contact met uw familieleden in Sri Lanka, die in uw woonst in Vasavilan verblijven.

Ter staving van uw tweede verzoek legt u de volgende documenten voor: een bevestigingsbrief van S. S. inzake uw problemen; een overzicht van de gebeurtenissen in Sri Lanka in 2022 van HRW; een update inzake mensenrechten in onder meer Sri Lanka van de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties (OHCHR) van 1 maart 2024; en een overzicht van een landenrapport inzake mensenrechten in Sri Lanka in 2022 van het Amerikaanse Department of State.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt, wordt uw huidige, tweede verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

(1) Het CGVS oordeelde in uw eerste verzoek dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw problemen op uw werk noch aan uw gedwongen rekrutering voor de luchtmacht. Dit werd bevestigd door de RvV. U houdt in uw huidige, tweede verzoek vast aan uw verklaringen inzake uw problemen en stelt bovendien dat deze nog altijd actueel zijn. U voegt toe dat uw probleem op 12 maart 2024 bekend werd gemaakt in en bevestigd door het parlement. Daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas, kan er aan de door u geschetste bekendmaking en bevestiging hiervan door het parlement ook geen geloof worden gehecht. U kan in uw huidige, tweede verzoek op geen enkele wijze elementen aanbrengen die de beslissing van het CGVS en de bevestiging van de Raad in uw eerste verzoek kunnen weerleggen (Schriftelijke verklaring volgend verzoek, 24/01006Z, 14 maart 2024, vragen 1.1-1.3; 2.1-2.7; 3.1; 5.1-5.2; 6; 7).

(2) Ter staving van uw huidige verzoek legt u een bevestigingsbrief van S. S., een parlamentslid namens de ITAK (Ilankai Tamil Arasu Kachchi – Sri Lanka Tamil Sate Party) uit Jaffna Electoral District, voor inzake uw problemen. Vooreerst is dit document een kopie en deze kan steeds onderhevig zijn aan allerlei vormen van knip en plakwerk, waardoor de authenticiteit nooit gegarandeerd kan worden. Daarnaast blijkt uit de toegevoegde informatie dat allerlei documenten in Sri Lanka gemakkelijk vervalst kunnen worden, wat logischerwijze gevolgen heeft voor het geloof in uw documenten. Deze brief heeft bovendien duidelijk een gesolliciteerd karakter en kan door wie dan ook zijn opgesteld. In de brief staat bovendien dat u door het leger gevangen werd genomen; werd meegenomen om gedwongen arbeid voor hen te verrichten; en werd mishandeld en/of gemarteld, maar in uw asielrelaas noch in uw beroep bij de Raad maakte u gewag van deze gebeurtenissen. Nog bevestigt de brief dat u betrokken bent geweest bij partijactiviteiten, terwijl u zelf op geen enkel moment in uw eerste verzoek noch in uw beroep bij de RvV gewag maakte van enige politieke affiniteit of activiteiten. Bovendien blijkt de webstek van de parlementair in kwestie uit de lucht en is het weinig aannemelijk dat een parlamentslid in diens officiële brieven een Gmail-adres gebruikt (zie hoofding van de brief). Dit alles doet ernstige afbreuk aan de authenticiteit van deze brief.

(3) U staat nog dagelijks in contact met uw familie, die woonachtig zijn in uw woonst in Vasavilan verblijven (Schriftelijke verklaring volgend verzoek, 24/01006Z, 14 maart 2024, vragen 1.3; 3.2; 4.1-4.2). Ook hieruit kan geen nood aan internationale bescherming in uwen hoofde worden afgeleid. U brengt immers geen elementen aan waaruit zou blijken dat u omwille van het contact met uw familie een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan indien u zou terugkeren naar uw vaderland. Bijgevolg is ook dit geen nieuw element dat de kans op internationale bescherming uwentwege aanzienlijk groter maakt.

(4) Betreffende de algemene landeninformatie moet worden opgemerkt dat u het overzicht van de gebeurtenissen in Sri Lanka in 2022 van HRW reeds voorlegde in uw beroep bij de Raad inzake uw eerste verzoek en dat de RvV zich hier reeds over uitsprak in haar arrest van 26 februari 2024 (arrestnummer 302 207; pp. 8-11). Inzake het rapport van HRW alsook inzake de andere twee rapporten van het OHCHR en het Amerikaanse Department of State kan dan ook verwezen worden naar de opmerking van de Raad hierover, namelijk dat een loutere verwijzing naar algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd; dat u uw vrees voor vervolging in concreto moet aantonen; en dat u daartoe in gebreke blijft. Hieraan kan verder opnieuw worden opgemerkt dat uit de drie door u voorgelegde rapporten ook niet blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming, noch dat een terugkeer naar Sri Lanka voor u niet mogelijk zou zijn.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er opnieuw op dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder

ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTE profielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw eerste verzoek in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. De RvV trad het CGVS hierin bij in het door u gestelde beroep en er zijn in uw huidige verzoek geen elementen voorhanden die deze beoordeling wijzigen.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geviseerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus ook in uw huidige, tweede verzoek, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van “de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de plicht tot grondigheid”.

Na een theoretische uiteenzetting omtrent de geschonden geachte bepalingen en beginselen, verstrekt verzoeker volgende concrete toelichting bij zijn middel:

“In de bestreden beslissing geeft het CGVS aan dat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten heeft aangedragen die aanzienlijk de kans vergroten dat hij de vluchtelingenstatus of de subsidiaire bescherming krijgt.

Echter, zo'n conclusie kan niet worden getrokken, aangezien verzoeker informatie heeft verstrekt van overheidsinstanties die de situatie schetsen van afgewezen Tamils-asielzoekers bij terugkeer naar Sri Lanka. Deze informatie meldt allerlei handelingen door de veiligheidstroepen, die kunnen resulteren in uitgebreid ondervragen op de luchthaven, detentie of zelfs marteling.

Hoewel het CGVS aangeeft dat iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt gecontroleerd op de luchthaven om te controleren of hij criminele daden hebben gepleegd of de immigratiewet hebben overtreden, en dat sommige mensen worden vastgehouden, stelt het dat verzoeker niet aan dergelijke risico's zou worden blootgesteld (pagina 3 van de bestreden beslissing).

Op die manier heeft het CGVS simpelweg de informatie herhaald die het al had uiteengezet in zijn eerdere beslissing en heeft het geen rekening gehouden met de door verzoeker verstrekte elementen, terwijl die het risico voor verzoeker om op de luchthaven te worden vastgehouden en vastgehouden te worden benadrukken omdat hij geen geldige documenten heeft, de duur van zijn verblijf in het buitenland heeft overschreden, van Tamil-afkomst is en asiel heeft aangevraagd in het buitenland.

In dit verband, aangezien artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens van absoluut karakter is en geen enkele uitzondering toelaat, moest het CGVS rekening houden met deze

informatie en een grondig onderzoek uitvoeren met betrekking tot de klaarblijkelijk ongegronde klachten van verzoeker. Anders zou de bescherming geboden door artikel 3 van het EVRM illusoir worden.

1. Verdedigbaar klacht gebaseerd op artikel 3 van het EVRM (materieel aspect)
 - a. Risico op marteling of onmenselijke of vernederende behandeling

Wat betreft de specifieke situatie van verzoeker, heeft hij Sri Lanka verlaten met een visum dat 30 dagen geldig was voor de Verenigde Arabische Emiraten. Nadat hij 5 maanden in Dubai had verbleven, reisde hij naar Cotonou (Benin) en nam vervolgens een vlucht naar België (pagina 3 van de hoorzitting bij het CGVS - bijlage 2).

Verzoeker heeft tijdens zijn verhoor verklaard dat zijn paspoort en Sri Lankaanse identiteitskaart hem zijn afgenomen door een smokkelaar in Benin, en dat deze smokkelaar hem in plaats daarvan een vals Indiaas paspoort heeft verstrekt (pagina's 3 en 4 van het verhoor bij het CGVS).

In dit verband heeft verzoeker toch de foto van zijn Sri Lankaanse paspoort en zijn toeristenvisum uit de Verenigde Arabische Emiraten verstrekt (bijlage 3).

Op dit moment heeft verzoeker zowel het origineel van zijn Sri Lankaanse identiteitskaart als zijn Sri Lankaanse paspoort niet in zijn bezit, en heeft hij de duur van zijn verblijf waarvoor het visum was afgegeven overschreden.

Dientengevolge zou verzoeker, indien hij naar Sri Lanka zou worden teruggestuurd, op de luchthaven aankomen zonder identiteitsdocumenten.

Bovendien is verzoeker Tamil en heeft hij in een ander land dan Sri Lanka asiel aangevraagd, wat overigens niet wordt betwist door het CGVS.

Hoewel het CGVS de problemen benadrukt die voortvloeien uit het behoren tot of het ondersteunen van de LTTE (Tamil Tijgers van de Bevrijding van Tamil Eelam) en de problemen die verband houden met schendingen van de immigratiewet, geeft het CGVS geen enkele indicatie over het lot van personen die te maken hebben met het ontbreken van identiteitsdocumenten, van Tamil-afkomst zijn, een mislukte asielaanvraag in het buitenland hebben en de duur van hun verblijf in het buitenland hebben overschreden. Op deze manier houdt het CGVS « (...) non seulement des éléments de preuve soumis par le requérant, mais aussi de toute autre circonstance pertinente pour l'affaire examinée. »

In dit opzicht brengt verzoeker zelf verschillende informatie naar voren die twijfel doet rijzen over de mogelijkheid dat hij bij terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op detentie die kan leiden tot onmenselijke of vernederende behandelingen, of zelfs marteling. In dit verband biedt de Research Directorate van de Immigration and Refugee Board of Canada veel informatie in haar publicatie (...)

De Research Directorate van de Immigration and Refugee Board of Canada heeft vastgesteld dat er speciale behandeling is voor mensen die gedwongen worden teruggestuurd naar Sri Lanka, mensen die elders asiel hebben aangevraagd, Tamils, moslims en personen die verbonden zijn met de Liberation Tigers of Tamil Eelam-beweging.

Deze personen worden met name blootgesteld aan vormen van "hinder". In dit verband, hoewel de Commissie niet specificeert wat voor soort hinder dit is, hier is wat de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten zegt over enkele misdaden die aan de orde zouden zijn bij de veiligheidstroepen in Sri Lanka: (...)

Deze informatie was ook al door de Hoge Commissaris voor de Rechten van de Mens naar voren gebracht in een document over teruggekeerde Sri Lankaanse burgers: (...)

In zijn verslag van de vergadering van 9 maart 2023 uitte het Comité voor de Rechten van de Mens bovendien zijn bezorgdheid over ontvoeringen, illegale detenties, martelingen en seksueel geweld die zouden zijn gepleegd door de veiligheidstroepen: (...).

Op 8 november 2022 heeft de Zwitserse krant "Republik" het getuigenis van een teruggekeerde Sri Lankaanse asielzoeker in Zwitserland gepubliceerd. Hij werd lastiggevalen en uiteindelijk gearresteerd en gemarteld door de autoriteiten, die hem wilden dwingen bekentenissen af te leggen over zaken waarvan hij ten onrechte verdacht werd: (...)

Gezien het bovenstaande blijkt dat verzoeker een groot risico loopt om door de autoriteiten te worden opgepakt en te worden onderworpen aan intensieve ondervragingen die kunnen leiden tot marteling of detentie, en dit simpelweg vanwege zijn asielaanvraag in het buitenland en zijn lidmaatschap van de Tamil-minderheidsgroep.

b. Detentieomstandigheden in strijd met artikel 3 van het EVRM

Gezien het risico dat verzoeker wordt vastgehouden, is het essentieel om rekening te houden met de detentieomstandigheden in Sri Lanka. In dit verband onthult het US Department of State dat: (...)

Opnieuw heeft de Commissie voor de Mensenrechten in Sri Lanka een gedetailleerd rapport opgesteld over detentiecentra in Sri Lanka. Dit rapport geeft onder andere aan dat geweld van politieagenten tegen gedetineerden veelvoorkomend zou zijn: (...)

Bovendien had het Comité tegen Foltering de detentieomstandigheden in Sri Lanka al eerder als onmenselijk en vernederend gekwalificeerd: "(...)

De onmenselijke omstandigheden in de gevangenissen van Sri Lanka blijven aanhouden en verergeren, vooral omdat er steeds meer arrestaties plaatsvinden, wat alleen maar leidt tot verdere verzadiging van de gevangenissen. Dit wordt gemeld door Human Rights Watch in een verklaring van 15 januari 2024: (...)

Dergelijke detentieomstandigheden zijn overduidelijk onmenselijk en vernederend en kunnen leiden tot daden van marteling. Dus met betrekking tot het aangevoerde bezwaar van verzoeker, lijkt het dat dit bezwaar klaarblijkelijk niet ongegrond is in de zin van de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Inderdaad, aangezien het vanzelfsprekend is dat de behandelingen waarmee Tamils worden geconfronteerd, evenals degenen die terugkeren naar Sri Lanka na het afwijzen van hun asielaanvraag en degenen die worden vastgehouden, « de véritables lésions, du moins de vives souffrances physiques et morales » kunnen veroorzaken en « créer en ses victimes des sentiments de peur, d'angoisse et d'infériorité propres à les humilier et à les avilir »

2. Gebrek aan grondige analyse van het werkelijke risico om onderworpen te worden aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM (procedureel aspect).

Zoals aanvankelijk opgemerkt, heeft het CGRA eenvoudigweg de motiveringen herhaald die het al had gepresenteerd bij de eerste beslissing tot weigering. Daarom heeft het geen rekening gehouden met de nieuwe elementen die zijn aangevoerd met betrekking tot de risico's waaraan Tamils en afgewezen asielzoekers bij terugkeer worden blootgesteld.

Hij verklaart eenvoudigweg dat verzoeker momenteel niet tot de personen behoort die momenteel worden geïdendeerd door de wetshandhavingsautoriteiten in Sri Lanka en daarom geen problemen zou hebben of worden vastgehouden bij zijn terugkeer.

Dit is niet in overeenstemming met de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, aangezien deze vereist dat, wanneer verzoeker een risico op behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM in zijn procedurele aspect beweert, « il appartient aux autorités nationales de se montrer aussi rigoureuses que possible et de procéder à un examen attentif des griefs tirés de l'article 3 sans quoi les recours perdent de leur effectivité (M.S.S., précité, § 388, dd, précité, § 121). Un tel examen doit permettre d'écarter tout doute, aussi légitime soit-il, quant au caractère mal-fondé d'une demande de protection et, ce, quelle que soit l'étendue des compétences de l'autorité chargée du contrôle ». 21 (Nadruk toegevoegd).

Bovendien heeft het CGRA om dezelfde redenen niet voldaan aan de eisen van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, evenals de plicht tot nauwkeurigheid, aangezien de motivering van zijn besluit niet volledig en adequaat is en verzoeker dus niet in staat stelt te verifiëren dat het besluit vooraf is gegaan aan een onderzoek van de omstandigheden van de zaak"

2.2. Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift volgend overtuigingsstuk:

" 2. Transcriptie van de hoorzitting bij het CGRA;

3. Foto's van het Sri Lankaanse paspoort en het toeristenvisum voor de Verenigde Arabische Emiraten van verzoeker".

3. De beoordeling

3.1. Voorafgaand

3.1.1. De bestreden beslissing werd op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet genomen. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Voormeld artikel geeft aan de commissaris-generaal de bevoegdheid om een volgend verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

3.1.2. Voormeld artikel vormt de omzetting van artikel 40, lid 2 van richtlijn 2013/32 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32). Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de formulering van artikel 40 van richtlijn 2013/32 geen verduidelijking van het begrip “*nieuwe elementen of bevindingen*” ter staving van een volgend verzoek bevat. Bijgevolg is de Raad gehouden tot een richtlijnconforme uitlegging van deze nationale wetbepaling. De Raad dient in het kader hiervan tevens rekening te houden met de uniforme interpretatie die het Hof van Justitie reeds aan bepalingen van het betrokken Unierecht heeft gegeven (zie onder meer HvJ 19 januari 2010, C-555/07, Küçükdeveci, punt 48). De uitlegging die het Hof van Justitie krachtens de hem bij artikel 267 van het VWEU verleende bevoegdheid geeft aan een regel van Unierecht, verklaart en preciseert, voor zover dat nodig is, de betekenis en strekking van dat voorschrift zoals het sedert het tijdstip van zijn inwerkingtreding moet of had moeten worden verstaan en toegepast (HvJ 13 januari 2004, C-453/00, Kühne en Heitz, par. 21). In het arrest van 10 juni 2021 in de zaak c- 921/19 zet het Hof van Justitie uiteen dat artikel 40, leden 2 en 3 van richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen.

In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Daarenboven omvat de eerste stap eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht. Aldus bepaalt artikel 40, lid 2 van richtlijn 2013/32 in de eerste fase dat, om krachtens artikel 33, lid 2, onder d) een beslissing over de ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming te nemen, een volgend verzoek eerst aan een voorafgaand onderzoek wordt onderworpen om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd in verband met de behandeling van de vraag of hij krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Het Hof preciseert dat slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn. In deze fase wordt dan nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Bijgevolg dient te zijn voldaan aan beide ontvankelijkheidsvoorwaarden opdat het volgende verzoek verder ten gronde wordt behandeld overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn, maar dit neemt niet weg dat het gaat om onderscheiden voorwaarden die niet met elkaar mogen worden verward.

Het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of bevindingen in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet, dient beperkt te blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of bevindingen ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker voorgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.1.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3.1.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot ontvankelijkheid van een volgend verzoek, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.1.5. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM benadrukt de Raad dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de aanwezigheid van nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans aanzienlijk vergroten dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. De Raad doet in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

3.2. Onderzoek van de nieuwe elementen

3.2.1. De Raad wijst erop dat hij niet bevoegd is om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of

een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

3.2.2. Inzake verzoekers verklaringen aangaande een vervolgingsvrees wegens de problemen met zijn werkgever en de gedwongen rekrutering als militair bij de luchtmacht, merkt de Raad op dat verzoeker deze elementen reeds heeft aangebracht in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, wat al eerder door de commissaris-generaal en de Raad werd beoordeeld. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd: *“Het CGVS oordeelde in uw eerste verzoek dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw problemen op uw werk noch aan uw gedwongen rekrutering voor de luchtmacht. Dit werd bevestigd door de RvV. U houdt in uw huidige, tweede verzoek vast aan uw verklaringen inzake uw problemen en stelt bovendien dat deze nog altijd actueel zijn. U voegt toe dat uw probleem op 12 maart 2024 bekend werd gemaakt in en bevestigd door het parlement. Daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas, kan er aan de door u geschetste bekendmaking en bevestiging hiervan door het parlement ook geen geloof worden gehecht. U kan in uw huidige, tweede verzoek op geen enkele wijze elementen aanbrengen die de beslissing van het CGVS en de bevestiging van de Raad in uw eerste verzoek kunnen weerleggen (Schriftelijke verklaring volgend verzoek, 24/01006Z, 14 maart 2024, vragen 1.1-1.3; 2.1-2.7; 3.1; 5.1-5.2; 6; 7). De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die deze motivering, die pertinent en draagkrachtig is, die steun vindt in het administratief dossier en die door de Raad wordt overgenomen, aan het wankelen brengt of hier een ander licht op werpt.*

3.2.3. Evenmin voert verzoeker enig dienstig verweer tegen de door de commissaris-generaal gedane beoordeling van de door hem overgemaakte bevestigingsbrief van S.S., een parlamentslid. Aangaande deze brief kan in de bestreden beslissing als volgt worden gelezen: *“Ter staving van uw huidige verzoek legt u een bevestigingsbrief van S. S., een parlamentslid namens de ITAK (Ilankai Tamil Arasu Kachchi – Sri Lanka Tamil Sate Party) uit Jaffna Electoral District, voor inzake uw problemen. Vooreerst is dit document een kopie en deze kan steeds onderhevig zijn aan allerlei vormen van knip en plakwerk, waardoor de authenticiteit nooit gegarandeerd kan worden. Daarnaast blijkt uit de toegevoegde informatie dat allerlei documenten in Sri Lanka gemakkelijk vervalst kunnen worden, wat logischerwijze gevolgen heeft voor het geloof in uw documenten. Deze brief heeft bovendien duidelijk een gesolliciteerd karakter en kan door wie dan ook zijn opgesteld. In de brief staat bovendien dat u door het leger gevangen werd genomen; werd meegenomen om gedwongen arbeid voor hen te verrichten; en werd mishandeld en/of gemarteld, maar in uw asielrelaas noch in uw beroep bij de Raad maakte u gewag van deze gebeurtenissen. Nog bevestigt de brief dat u betrokken bent geweest bij partijactiviteiten, terwijl u zelf op geen enkel moment in uw eerste verzoek noch in uw beroep bij de RvV gewag maakte van enige politieke affiniteit of activiteiten. Bovendien blijkt de webstek van de parlementair in kwestie uit de lucht en is het weinig aannemelijk dat een parlamentslid in diens officiële brieven een Gmail-adres gebruikt (zie hoofding van de brief). Dit alles doet ernstige afbreuk aan de authenticiteit van deze brief.”* Deze motieven zijn pertinent, draagkrachtig en hebben betrekking op de kern van verzoekers vluchtrelaas. Deze motieven, waartegen verzoeker geen dienstig verweer voert, worden eveneens door de Raad overgenomen. De Raad merkt verder op dat verzoeker evenmin ingaat op het motief in de bestreden beslissing aangaande het contact dat hij nog onderhoudt met zijn familie, die woonachtig zijn in zijn woonst. Verzoeker brengt aldus evenmin een dienstig argument aan tegen de vaststelling van de commissaris-generaal dat ook dit element de kans op internationale bescherming in zijn hoofde niet aanzienlijk groter maakt.

3.2.4. Waar in het verzoekschrift uitgebreid wordt ingegaan op de risico's bij terugkeer naar Sri Lanka gelet op het feit dat verzoeker Tamil is, niet meer in het bezit is van een paspoort, buiten het Sri Lankaanse grondgebied is gebleven voorbij de geldigheidsduur van het toeristenvisum dat hij heeft gebruikt om de Verenigde Arabische Emiraten te bereiken, dat hij valse documenten gebruikte en elders een asielverzoek heeft ingediend, wijst de Raad op volgende terechte motieven in de bestreden beslissing: *“Betreffende de algemene landeninformatie moet worden opgemerkt dat u het overzicht van de gebeurtenissen in Sri Lanka in 2022 van HRW reeds voorlegde in uw beroep bij de Raad inzake uw eerste verzoek en dat de RvV zich hier reeds over uitsprak in haar arrest van 26 februari 2024 (arrestnummer 302 207; pp. 8-11). Inzake het rapport van HRW alsook inzake de andere twee rapporten van het OHCHR en het Amerikaanse Department of State kan dan ook verwezen worden naar de opmerking van de Raad hierover, namelijk dat een loutere verwijzing naar algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd; dat u uw vrees voor vervolging in concreto moet aantonen; en dat u daartoe in gebreke blijft. Hieraan kan verder opnieuw worden opgemerkt dat uit de drie door u voorgelegde rapporten ook niet blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich voldoende is*

om aanspraak te maken op internationale bescherming, noch dat een terugkeer naar Sri Lanka voor u niet mogelijk zou zijn.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er opnieuw op dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTE profielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw eerste verzoek in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. De RvV trad het CGVS hierin bij in het door u gestelde beroep en er zijn in uw huidige verzoek geen elementen voorhanden die deze beoordeling wijzigen.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te

worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus ook in uw huidige, tweede verzoek, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u”.

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te weerleggen. De Raad stipt ten eerste aan dat uit de door verzoeker aangehaalde informatie niet blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming, noch dat een terugkeer naar Sri Lanka voor verzoeker niet mogelijk zou zijn, te meer verzoeker niet weerlegt dat hij geen banden heeft met LTTE. Voorts merkt de Raad nog op dat uit de beschikbare informatie niet kan worden afgeleid dat een loutere terugkeer vanuit het buitenland (alwaar een beschermingsverzoek werd ingediend) naar en aanwezigheid op het grondgebied van Sri Lanka zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de vluchtelingenrechtelijke zin, of tot een reëel risico op ernstige schade, in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker legt geen andere informatie neer waaruit het tegendeel blijkt. Hoewel terugkeerders inderdaad (nog steeds) onderworpen worden aan veiligheids- en mogelijks ook andere controles, moet aangestipt worden dat het loutere gegeven dat verzoeker bij binnenkomst in Sri Lanka mogelijks ondervraagd zal worden niet zonder meer betekent dat hij bij terugkeer een reëel risico zou lopen op mishandeling. Dit gegeven kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen.

Verzoeker benadrukt dat hij niet meer in het bezit is van een paspoort, buiten het Sri Lankaanse grondgebied is gebleven voorbij de geldigheidsduur van het toeristenvisum dat hij heeft gebruikt om de Verenigde Arabische Emiraten te bereiken, dat hij valse documenten gebruikte en stipt hierbij uitvoerig de detentieomstandigheden in Sri Lanka aan, doch gaat er met zijn betoog aan voorbij dat reeds naar aanleiding van zijn eerste verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik te hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten, daar hij zelf verklaarde Sri Lanka met zijn eigen, originele paspoort verlaten te hebben. Het betoog van verzoeker dat de smokkelaar zijn paspoort heeft afgenomen, is niet meer dan een louter blote bewering. Verzoeker verduidelijkt hierbij ook niet hoe hij thans in het bezit is geraakt van de fotokopieën van zijn originele identiteitsdocumenten. Hoe dan ook, wordt nog met reden aangegeven dat uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade kan worden afgeleid daar een soevereine staat immers het recht heeft om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

3.2.5. Gelet op het voorgaande kunnen de voormelde aangehaalde elementen niet gekwalificeerd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

3.2.6. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sri Lanka actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.2.7. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

3.2.8.. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming.

3.2.9. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard.

3.2.10. In zoverre een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aangevoerd, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de DVZ de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidig volgend verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om een verzoeker, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, behoort overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van

de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het (volgend) verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

3.2.11. De uiteenzetting van verzoeker laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

3.2.12. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

N. DENIES